

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/60/2012
Identifikačné číslo spisu:	6911010709
Dátum vydania rozhodnutia:	24.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:6911010709.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. októbra 2012 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného Q. L. , pre zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 To 55/2012, zo dňa 30. mája 2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. L. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 29. marca 2012, sp. zn. 3 T 211/2011, bol obvinený Q. L. uznaný za vinného zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Tr. zák. v bode 1/ a v bode 2/ z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ presne nezisteného dňa začiatkom septembra 2009 v Rimavskej Sobote a inde zlákal tehotnú H. X. pod zámienkou opatrovateľskej starostlivosti o jeho dve maloleté deti na prácu do Viedne, pričom ju následne odviezol osobným autom do jeho bytu vo Viedni, kde ju v priebehu niekoľkých dní donútil v nestotožnenom bare vykonávať prostitúciu, pričom takto získané peniaze mu musela odovzdať a potom na základe telefonického rozhovoru prišli pre ňu L. K., L. W. a M. X., ktorí jej sľúbili lepšiu prácu, s čím ona súhlasila, pričom za ňu požadoval obžalovaný L. 3.500,- Eur a potom ju odviezli do mesta Braunschweig v Spolkovej republike Nemecko, kde ju nútili v uzamknutom byte privátneho domu vykonávať hrozbou bitky, bitkou a používaním drog prostitúciu s tým, že všetky peniaze za túto činnosť preberali oni a to až do 19.11.2009, kedy za pomoci nestotožnenej osoby odtiaľ ušla a pricestovala domov do Kešoviec, pričom bolo zistené, že obžalovaný L. sa obchodovaním so ženami na prostitúciu zaoberá už dlhšiu dobu,

2/ od presne nezistenej doby do 09.03.2011 v Rimavskej Sobote a inde prechovával v osobnom motorovom vozidle zn. W. ev.č. H., patriaceho jeho dcére P. L. v sáčku 0,52 g rastlinného materiálu rodu Cannabis - konope, ktoré je zaradené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a

psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z.z., pričom pri prehliadke tohto osobného auta dňa 09.03.2011 bol nájdený rastlinný materiál v plastovom okraji strešného okna na strane vodiča a vo vrecku pánskej bundy, patriacej obžalovanému L., bola nájdená trubička hnedej farby so stopami látok kanabinooidného typu a toto množstvo zodpovedá minimálne dvom obvykle jednorazovým dávkam.

Za to bol odsúdený podľa § 179 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. a § 41 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Q. L. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 30. mája 2012, sp. zn. 3 To 55/2012, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený Q. L. prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá porušenie práva na obhajobu, a to zásadným spôsobom a druhý nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávnu aplikáciu iného hmotnoprávneho ustanovenia. Podľa názoru dovolateľa porušenie obhajobného práva nastalo tým, že súdy odmietli akceptovať dôkazy jednoznačne vyznievajúce v jeho prospech s odôvodnením o ich nevierohodnosti, ale tiež tým, že odmietli vykonať všetky uplatnené dôkazy. Výtýkané znemožnenie účinne uplatňovať si svoje právo na obhajobu malo potom zásadný vplyv aj na to, že napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku. V tejto súvislosti poukázal najmä na rozporné výpovede poškodenej H. X.. V konaní nebol produkován žiadny dôkaz, že obvinený zlákal poškodenú H. X. do Viedne na prostitúciu, súd mal preto akceptovať návrh obhajoby na pribratie znalcov z odboru psychológie a psychiatrie za účelom vyšetrenia duševného stavu poškodenej H. X., taktiež aj na skúmanie vierohodnosti jej výpovedí. Ďalej obvinený namietal, že u zaisteného množstva konope sa expertízou nezistilo, či táto zaistená rastlinná látka má aj skutočné vlastnosti omamnej látky, teda súd nemal k dispozícii dôkazy o tom, že zaistený rastlinný materiál skutočne obsahoval účinnú látku THC.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. mája 2012, sp. zn. 3 To 55/2012, a rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 29. marca 2012, sp. zn. 3 T 211/2011, a v konaní, ktoré týmto rozhodnutiami predchádzalo, bol porušený zákon, aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. citované rozhodnutia zrušil a Okresnému súdu Rimavská Sobota prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota v podanom vyjadrení navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo v danom prípade nebol porušený zákon v neprospech obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou uvedenou v § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., v zákonnej lehote podľa § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovanými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a tiež s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Tr. por. a prostredníctvom obhajcu ako to prikazuje ustanovenie § 373 ods. 1 Tr. por., po tom ako využila svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok (v danom prípade odvolanie), o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.), ale zároveň aj to, že dovolanie obvineného Q. L. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže neboli splnené ním uplatnené dovolacie dôvody.

Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Tr. por.) a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Za porušenie vedeného práva však nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. Ak by záver orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu urobený v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. o tom, že určitú skutkovú okolnosť považuje za dokázanú, zakladal opodstatnenosť dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., odporovalo by to viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorá vyjadruje zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že súd sa s jednotlivými dôkaznými návrhmi riadne vysporiadal. Dovoláním namietaný návrh obhajoby na pribratie znalcov z odboru psychológie a psychiatrie za účelom vyšetrenia duševného stavu poškodenej H. X. prvostupňový súd riadne odmietol uznesením na hlavnom pojednávaní konanom 5. januára 2012 (č.l. 550). Pokiaľ ide o návrhy na doplnenie dokazovania, tieto obhajobou v závere hlavného pojednávania (272 ods. 2 Tr. por.) uplatnené neboli. Nejde teda o ignoráciu dôkazných návrhov, ktorá by mohla vyvolať splnenie uplatneného dovolacieho dôvodu, ak by týmto návrhom nebolo vyhovené a súd by sa nimi nezaoberal ani ich odmietnutím.

Na verejnom zasadnutí o odvolaní potom zaznel návrh obhajoby, aby bola znalecky skúmaná vierohodnosť výpovedí poškodenej a vo vzťahu k druhému skutku doplnený znalecký posudok z hľadiska kvality a kvantity látky THC vo vzorke alebo v stopách látky, ktorá mohla byť zaistená. Reakciou dovolacieho súdu (aj) na tento návrh, a to negatívnou, bolo zamietnutie odvolania obvineného Q. L.. V tejto situácii už nebolo potrebné odmietnutie návrhu osobitným uznesením.

Najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pokiaľ súd mal hodnotu drogy spoľahlivo preukázanú použitím určitého dôkazného prostriedku (aktuálneho znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ a odborným vyjadrením) a nepovažoval za potrebné v uvedenom smere vykonať ďalšie dokazovanie, nie je táto úvaha súdu (a ňou podmienená absencia výkonu ďalších dôkazov) porušením práva na obhajobu v zmysle splnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Vo výrokoch rozsudku je uvedená hodnota drogy, ktorú ako takú dovolací súd nemôže skúmať a meniť, keďže ide o skutkové zistenie. Dotknutá hodnota je vyjadrená ako súčet hodnôt obvykle jednorazových dávok drogy, v čom sa však už jedná o otázku správnosti právneho posúdenia zisteného skutku.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tento je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Spomenutý dovolací dôvod slúži k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V rámci tohto dovolacieho dôvodu je možné namietat vo vzťahu k zistenému skutku, že tento mal byť posúdený ako iný trestný čin alebo, že skutok nevykazuje znaky žiadneho trestného činu. Koncepcia dovolania v trestnom práve, osobitne úprava dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., veta za bodkočiarkou „správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“, vylučuje možnosť uplatňovania námietok proti skutkovým zisteniam pre ich nesprávnosť alebo neúplnosť, či už v dôsledku nevykonania potrebného dokazovania alebo nesprávneho hodnotenia dôkazov.

Dovolanie v trestnom práve ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určené k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ako to plynie z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až l/ Tr. por., resp. aj podľa § 374 ods. 3 Tr. por. Tento opravný prostriedok však neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú

správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Dovolanie obvineného Q. L. však existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neopiera o žiadne právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, keď tieto považuje za chybné, najmä v dôsledku nesprávneho hodnotenia vykonaných dôkazov. Námietky obvineného Q. L. vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu použitého dovolacieho dôvodu, a preto najvyšší súd na ne nemohol prihliadať.

Skutky obvineného Q. L. ako sú popísané v rozsudku okresného súdu, ktorý nebol žiadnym spôsobom modifikovaný rozhodnutím odvolacieho súdu, poskytujú jednoznačný podklad pre použitú právnu kvalifikáciu zisteného konania obvineného ako zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Tr. zák. a prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., a to tak z hľadiska objektívnej i subjektívnej stránky dotknutých trestných činov.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného Q. L. pre nesplnenie dôvodov dovolania (§ 371 Tr. por.) podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.